

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Pôia acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se primescu în tôte dîlele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tôtesiodienillesibaniide prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

SOCÔT'A UNUI-A DINTRE CEI DIECE.

(Înaintea alegătorilor.)

Fratiloru alegatori!
Ve conjuru de noue ori,
Cumca tôte ce aveti
— Io vi spunu, dar' voi taceti —
Mie si fratiloru mei,
Ce-amu luptatu ca nesce lei,
Aveti sê ni multiamiti
Si apoi bine-o sê traiti.

Dêca io si-amicii mei
Si dimpreuna cu ei,
Cati-va Hansli de cei betrani
Prudinti, ca nesce capcani,
N'amn fi desertatu din tiera,
Nu ne-am fi pusu la ocara:
N'am avea adi uniune
Si mai multe lucruri bune.

Êca vi le-oiu spune tôte,
Precum numa-acum se pôte,
Cari sunt lucrurile bune,
Ce-su legate de-alu meu nume?
Amu facutu legi de vinarsu,
Incâtu gâtulu mi-s'a arsu.
Ast'a ati dorit'o toti.
Ai lui Traianu stranepoti.

Apoi legea pentru sare
Inca-e unu avantaju mare.
Voi romani de-aci nainte
Si cei prosti, si cei cu minte
Veti mancâ panea sarata,
Cu sare de Pist'a data.
Cine 'n lume mi-va spune,
Câ aceste legi nu-su bune?

Io d'antâiu am cugetatu,
Nici sê nu fii caputatu,
Dara vediendu ipotec'a,
Precum mi-a spus mie-Andrec'a,
Am remasu totu caputatu
Si la Pesce-am alergatu,
Unde dupa cum v'am spusu,
Frumose legi s'au adusu.

Ei, dar' inca mai sunt multe
Legi, si mari si mai marunte:
Este 'n Blasiu mitropolia,
Gherl'a, Logosiu vladicia;
Tôte aceste legi bogate,
De Pistuc'a inventate,
Le-amu facutu cu grain deschisu,
Candu câte-unu „igen“ amu disu.

Apoi legea legiloru,
Viêt'a romaniloru,
Este legea uniunii.
Si cu ceea a natiunii.
Ce postesci mai multu romane,
Nu-su aceste tôte bune?
De limba ne-amu ingrigitu
Ca sê fia numa'n birtu.

Acum ve rogu fratii mei!
Cari sunteti nascuti din diei,
Sê ve pregatiti indata,
Inca 'n lun'a ceea-lalta,
Si sê me alegeti era
La tergulu din- ceea tiêra
Si io-su gata-a vi promite,
Ca ori ce-ti avé voiu vinde.

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate in Pista!

Déca si io asi avé numai atâta grige de tine, si numai asié diliginte m'asi aretá in privinti'a epistoleloru, ce-ti scriu tîe, precum s'a aretatu domnii de la potere facia cu caus'a pronunciametistiloru, atunci si io numai in siese séu siepte luni ti-asi scrie odata.

Ei! am pomenitu de pronunciametisti; dar scii tu ce s'a intemplat cu ei? I-au ertatu imperatulu pe toti.

Seraculu Pist'a, câ multa dióla a avutu cu ei de asta primavéra incóce, n'a avutu o di buna, n'a avutu unu somnu de dómne ajuta. Si candu mergea pe strada inca-lu vedeam totu cu man'a pe frunte cugetandu amaru, câ ore ce voiescu romanii, cu pronunciamentulu acel'a? Apoi se necasiá si mai grozavu, candu vedea, câ numerulu lor se immultiesce, ca buretii dupa plóia. — Sê-mi credi frate, câ mi-e mila de elu.

Cu câte-va dîle mai n'ainte amblá — betulu Pist'a — pe la toti romanii de aici ca sê-i póta prinde pentru a scrie la Blasiu, ca canonicii si profesorii de

acolo, sê se róge — pro forma — de ertare, câ-ci elu este aplicatu a li ertá tóta pedéps'a, inse in totu loculu a prinsu — o sfêrla, fiindu câ ómenii acesti cerbicosi, nici la vórba n'au voitu sê stee cu elu.

Vediendu acést'a Pista, puse cód'a intre picíore si se duse singuru la imperatulu si l'a rogatu, ca sê erte pedéps'a acestoru pronunciametisti, câ-ci nu-e tréba.

Inse acést'a este cale vale, dara sum curiosu, ce va face fratele Hilde Brand bireulu din Osiorheiu; me temu, câ se va necasî seraculu incâtu se va bate cu capulu de paretu, séu din contra, ce e totu un'a, pentru câ dupa cum díce dícal'a: ori cu capulu de pétra, ori cu pétr'a de capu.

Destulu, câ stapanii nostri din Pesce, s'au friptu amaru; inse pentru aceea noi vomu remané si de aci inainte totu acei-a, cari am fostu si cu deesebire

Eu remanu in continuu alu teu

frate in Pist'a
Pacala.

Porculu ungarului si curechiulu romanului.

Au fostu de multu, de multu — intr'unu satu din Ardealu doi vecini, — unu romanu si unu unguru; romanulu avea o gradina plina de curechiu, éra unguru lu avea unu porcu. Porculu ungarului s'a invetiatu a amblá in tóta diu'a in gradin'a romanului si-i manca curechiulu.

Romannlu, vediendu lucrulu acestu nedreptu, se duce la bireu si se jaluiesce, rogandu-lu ca sê indeioréasca pe unguru, sê-i platéasca curechiulu; inse bireulu-fiindu si elu unguru, si apoi fiindu câ: „corbu la corbu nu scóte ochii“ — n'a voitu sê-i faca dreptate, dicandu, câ pentru o asemine nimica nu se platesce sê se tiená judecata.

Se ia bietulu romanu de aci si se duce la solgabireu, la cinstita varmeghia, de acolo la marit'a gubernatia, dara nicairi nu i-s'a facutu dreptate.

Ce sê faca bietulu romanu? — „Stati voi numai, — cugeta in sine — câ v'oiu aretá io voue, câ io am dreptu. Mi-voiu face o rogare si m'oiu duce chiaru la inaltiatulu imperatu, câ am auditu, câ acest'a-e omu bunu si face dreptate la toti.“ Deci mai nainte merge la Potracânu si díce:

— Cistite dle, fá-mi o istantia, sê me duc la imperatulu, sê-mi faca dreptate!

— Nu se platesce, sê cheltuiesci atâta pentru nemica — díce potracanulu.

— Ti-platescu dle alduiesca-te Domnedieu pentru ostanéla.

Tóte incercârele romanului au fostu insedar-nice. N'avu ce sê faca alt'a, decâtu se puse si-si cumperá o cóla de chartia, se duse a casa, luá unu carbune si facu — cum sciu elu — unu porcu, éra la gur'a procului o capetiena de curechiu, apoi si-luá merinde si nu se opri pana in Beciu. — Ajungandu acolo — pe picíore — se informá despre locuinti'a imperatului, si si-ceru audiintia, care acordandu-i se intrá in laintru si-i predede rogarea.

Imperatulu se uite in ea, dar nu pricepe chiaru nemica, pe urma lu-intreba:

— Ce-e acést'a omule?

— Rogare inaltiate imperate.

— Apoi ce ceri tu? câ-ci io nu pricepu nimicu.

— D'apoi nu vedi — tiená-te Domnedieu la multi ani — câ porculu vecinului manca curechiulu meu; apoi io am amblatu pe la tóte tistile, câte sunt la noi in Ardealu, dar nicairi nu mi-au facutu dreptate, dicandu câ acest'a este unu lucru de nemica, si nu se platesce, sê tiená judecata; io inse, fiindu câ cu acel'a traiescu, nu m'am potutu lasá pagubitu, ci am venitu sê mi faci dreptate, ca sê mi-se platéasca pagub'a.

— Bine fetulu meu — díse imperatulu — mane voiu aduná ministrii si voiu tiené judecata, éra tu pana atunci vei capetá de mancare si casa unde sê te odihnesci.

In diu'a urmatória se tiene consiliu de ministri sub presiedinti'a imperatului, carele spune, câ eri a venitu la dinsulu unu romanu din Ardealu cu o rogare, si spre informare o comunica cu fie-care din ei, ca sê o cetésca si apoi sê-si dee opiniunea.

Ministrii o iau in mana se uita in ea, dar nici unulu n'a priceputu neci o bótca din ea, ci fie-care a facutu numai din umeri.

Cerendu-li-se in urma opiniunea, se dechiara cu totii, câ ei nu sciu ce voiesce suplicantele in rogarea lui.

— D'apoi nu vedeti — díse imperatulu — câ porculu vecinului manca curechiulu omului acestui-a, si se róga a i-se face dreptate?

Acum romanulu, carele siedea intr'unu coltiu alu salei, se redicá de pe scaunu si díse catra imperatulu:

— Ei! dar scii, câ nici tu n'ai sciutu eri, candu ti-am dat'o, pana nu ti-am spusu io.

La acestu respunsu au eruptu cu totii in risete; éra romanulu, pe langa despagubire, a capetatu de la dinsii inca si bani de caletoria catra casa.

TRÊNCA si FLÊNCA.

Tr. Da soro Flenc'a, nu mi-ai sci tu spune caus'a, pentru ce a mantuitu imperatulu pe blasieni?

Fl. D'apoi io asié credu, că pentru ace'a, pentru că au influintiatu multu vorbirile dlui Nobilioladu.

Tr. Aceea se pôte.

Rarități.

1. Unu unguru care sê iubésca pe Brateanu.
2. Unu romanu care sê se mai încréda in Pista.
3. Limba mai confusa si nepriceputa ca in fôl'a ce apare sub auspiciile cavaleriesimului d. Ioanu Puscariu.
4. O copila tenera care in locu de Paulu de Cocu ar cetî carti religiôse.
5. O domnisiôra de 45 ani care abdîce pentru totdeuna de speranti'a d'a se mai marită.
6. O dî in care sê nu cetimu despre o hotia noua in Ungari'a.
7. O fêta pe sub sôre, care sê nu se fi indragostitu in frumosulu — Balamare!
8. Romani mai nemuritori ca „Stergarii.”
9. Omu mai vrednicu de *inaltiatu*, ca Enciclikágyi.

Cantecu de bucuria.

Frundia verde romanésca
Uniunea sê traiésca!
Uniunea cea iubita,
De romani de multu dorita

Frundia verde romanésca,
Si cernél'a sê traiésca!
Cu barbatii cei mai bravi,
Carii scriu, si nu-su trandavi.

Frundia verde romanésca,
Si-acei romani sê traiésca!
Cari s'au urcatu la tistia
Prin mandrutu'a viclania.

Frundia verde romanésca,
Caputatii sê traiésca!
Sê li dâmu ér' voturile
Scrise-acum cu — coturile.

Frundia verde romanésca,
Toti acei-a sê traiésca!
Carii ambla 'n susu si 'n josu,
Sê capete-unu osu de rosu.

TANDA si MANDA.

T. Am sê te intrebu ce-va frate Mando.

M. Ce?

T. Da ce dîci tu, ôre cununi'a ast'a a lui Pista cu Ioana Ardelén'a tiené-va multu?

M. N'asi crede.

T. Pentru ce?

M. Pentru că nu-e facuta de popa, ci numai de — Diacu.

T. Da audît'ai tu ce dîce „Pesti Napló“?

M. Ce?

T. Da ace'a, că ungurii mai multu se interesé-dia de fericirea Romaniei, de câtu Brateanu.

M. Aceea o credu, pentru că ei se interesédia ori de ce, numai de ce ar trebui nu, adeca de fericirea — patriei lor.

Unde e mai frigu?

Unu tîneru cercetandu o familia fara a-si trage manusi, fû intrebatu in ironia de un'a din domnisiô-rele de casa, că frigu-e tare a fara, de i-su asié rosii manile? Junele intielegându satir'a, tragându-si manusile respunse: E mai frigu in casa!

Cine-e de invidiatu?

Intr'o societate sarutandu unu episcopu fruntea unei june care-i sarutase man'a; unu june glumeti-n i-observâ, câ-i invidiéza positiunea. Nu-e de invidiatu respunse episcopulu, câ-ci mie numai fruntea mi-e permis a o sarutâ, pana candu dta o poti sarutâ si in altu locu!

In teatrulu din Pest'a.

O coconitia nemtiôica care siede la langa unu june, lu-intrebâ câ ce potu fi fetele care siedu inainte-a ei? Unguroici respunse junele. Nu pôte fi, dîse éra jun'a, câ su pré urite, trebue sê fia romano! Atunci — reflectâ unu june romanu din apropiere — dupa conceptu-ti ridiculu, dta câtu de frumôsa esti, neci romana n'ai poté fi!

Post'a Gareii Satului.

Frundia verde matraguna. Vorb'a-e vorba, glum'a-e gluma, Dar io te rogu in fratia, lasa-te de poesía; câ-ci de mi-mai infestâ, tète 'n focu le-oiu aruncâ.

Frundia verde laba d'ursu. Dumitale ti-am mai spus, sê-mi dai paco si sê taci, poesii sê nu mai faci.

Ondrașiu : Apoi ce dici frate, bune-su legile, cari le-amu facutu noi in dieta ?

Gig'a : Fôrte bune, Escelenti'a ta ! altcum io ti-am promis si-ti promitu si de aci incolo, câ le voi laudă, ori cum voru fi ele.

Pop'a : Spune-mi fiule, placeti tîe de fêt'a acést'a ?

Pist'a : Da cum sê nu-mi placa, candu de două dieci de ani totu voiescu, sê o ieu.

Pop'a : Dar tu ce dici fiic'a mea, placeti de fetiorulu acestu fainu ?

Ioan'a Ardelén'a : Ba nu parinte ; si nici câ voiescu a me maritá dupa elu.

Pop'a : Apoi dara io, in urm'a acestoru dechiaratiuni, ve dau binecuvântarea mea, ca sê fiti unu trupu si unu sufletu !

Proprietariu, redactoru respunsiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin Alesandru Aocsi, Piatî'a de pescir. 9.